

Ислямъ и прѣтивъ неговото владствуване. Назованитѣ личности се прѣвѣнасяха въ то велики люде на прогресса; възвизаха да говорятъ за бѣдствията и псраженіята на Исляма. Всички възяха и виждаха, сѣмо България нищо не възяха и нищо не виждаха.

Въ Сливъ всѣко е готово: реди фитѣ сѣ събра-
ви, на възвизитѣ коньетѣ стоятъ въ яхриѣ обѣдлани,
и повезитѣ възъ репитѣ не излива отъ вафенето,
дѣто е така свободно да се псприкава при чашката.
Тѣй пие за здравieto на всѣкого, а ако нѣкой не му
отгосери, за него той исхва самъ, за да не държи правди
ни сѣтки. Като исчерпа много правда отъ дѣното на
чашката, той прислупа себе си за да обмисли въ сърцѣ
си, съ какво да си занеме сутринята. Капитанина е
бодръ и чевръстъ. Мютесарѣфина сѣмо не дрѣме; но се
случи неприятност: Петръ Катарджията избѣгалъ съ
буквите отъ затвора. Турсевиата въ града и сколността
бѣхъ направдни — прспадна, сѣкашъ въ водата потжна;
но тѣй като въ Сливъ вѣма такава рѣка дѣто чело-
вѣкъ би могълъ да се удави, то дсйдаха до заключение
че Петръ, отъ отчаяние за жена се и за кавачеството, е
отпутилъ къмъ Тувджа и въ нея се е удавилъ. Така на-
писаха въ донесението на валията. При все това Мюте-
сарѣфина проводи въ Нейково единъ тепишинъ и единъ
поручикъ съ виволъ казаѣи за да пораспитатъ не се ли
е явявалъ тамъ Петръ Катарджията, или не се ли е
върналъ тамъ вампиринъ отъ онзи свѣтъ, а ако намѣратъ
тамъ жена му Елена, то да я взематъ и да я докарать,
подъ конвой, право при него въ конака — тѣгава диритѣ
ще бждатъ въ рцѣтъ му. Като отдараеше този приказъ,
мютесарѣфина се оглѣждаше наскло, вѣма ли нѣкъсй, и
говореше така тихо шото гласа му да не достигне до
харема: като стѣ адателенъ и съ спскантъ нгавъ чело-
вѣкъ той искаше да избѣгне всѣкъкви спсрове и разго-
вори за бѣдната оставена жена. Когато поучика излѣзе,
лицето му така се развесели, като че ли желанието му
вече се изпълни. Той запсвѣла на свойтъ прѣвъ адютантъ: